

РЕШЕНИЕ

№ 7387

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 10.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **934** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба от Е. Н. Х., [ЕГН] от [населено място] срещу Решение № 1040-21-706/18.12.2019г., изд. от Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-5384-1 от 04.11.2019 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, постановено на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, с което на основание чл. 54г, ал. 4 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е спряно производството по изплащане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/, с мотиви: “До извършване на проверка в осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] и в осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК]”

В жалбата се навеждат доводи за немотивираност на решението. Твърди, че решаващият орган единствено е цитирал правни норми, но не са посочени конкретните основания за спиране на изплащането на обезщетението. Посочва, че в случая е налице съществено процесуално нарушение, доколкото административният орган не е изпълнил задължението си, произтичащо от разпоредбата на чл. 34, ал. 3 от АПК, а именно – да осигури на заинтересуваната издаването на акта страна възможност да изрази становище по събраните доказателства. Изтъква, че нито в оспореното решение, нито в потвърденото с него разпореждане са посочени данни, от които да следва приложението на чл. 54г, ал. 4 от КСО. Излагат се твърдения за

нарушение правата на осигуреното лице. Моли за отмяна на оспореното решение и на потвърденото с него разпореждане.

Жалбоподателят в съдебно заседание се явява лично и чрез адв. С., който поддържа жалбата. Претендира разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. Представя писмени бележки.

Ответникът-Директорът на ТП на НОИ, чрез юрисконсулт А. моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление вх. № 212-00-5384 от 29.10.2019 г. Е. Х. е сезирала административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Видно от справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 212-00-5384- 1/29.10.2019 г. към него е приложила заповед № 9/02.10.2019 г., издадена от осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК], от която е видно, че трудовото ѝ правоотношение е прекратено, считано от 02.10.2019 г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ.

При преценка правото на ПОБ на Х. административният орган установява, че в Регистър на трудови договори /Р./ от [фирма], ЕИК[ЕИК] на 05.01.2018 г. е подадена информация за сключен на същата дата трудов договор, а на 04.01.2019 г. за прекратяването му, считано от 04.01.2019 г. В Регистъра на осигурените лица /Р./ е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 05.01.2018 г. до 03.01.2019 г. вкл.

В Регистър на трудови договори /Р./ от [фирма], ЕИК[ЕИК] на 04.01.2019 г. е подадена информация за сключен трудов договор на 04.01.2019 г., а на 02.10.2019 г. за прекратяването му, считано от 01.10.2019 г. В Регистъра на осигурените лица /Р./ от същия осигурител е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 04.01.2019 г. до 30.09.2019 г. вкл., като за лице, работещо по трудово правоотношение.

Във връзка с установени факти, които са довели до съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреби със средствата на фон “Безработица”, на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е постановено разпореждане № 212-00-5384-1 от 04.11.2019 г., с което е спряно производството по отпускане на ПОБ е мотив: „До извършване на проверка в осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] и в осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] от компетентен орган.”

Срещу така издаденото разпореждане, Е. Х. е подала жалба с вх. № 1012-21-2087/21.11.2019 г.

С Решение № 1040-21-706/18.12.2019г., Директорът на ТП на НОИ С.-град е отхвърлил депозирана жалба и е потвърдил процесното разпореждане.

По делото са приети административната преписка, както и представените доказателства от страните в това число и представените в с.з. от 10.06.2021 г от процесуалния представител на жалбоподателя доказателства от ДСП „О.“, пет броя платежни фишове.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи: Жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията,

посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

На основание [чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „ж“ от КСО](#) разпорежданията на компетентното длъжностно лице по [чл. 54ж, ал. 1 от КСО](#), с които на основание чл. 54, ал. 4 от КСО се спира изплащането на отпускното обезщетение за безработица, се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. Решение № 1040-21-706/18.12.2019г на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен административен орган съобразно разпоредбата на чл. 117 от КСО, в законоустановената писмена форма и съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително подробни фактически и правни основания за издаването му, както и при спазване на административно производствените правила. Потвърденото с оспорвания административен акт Разпореждане № 212-00-5384-1 от 04.11.2019 г., с което на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е спряно производството по изплащане на парично обезщетение за безработица също е издадено от компетентен орган, в писмена форма, като са изложени мотиви, и не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Необосновано е възражението за допуснатото съществено процесуално нарушение, тъй като на Е. Х. не ѝ била предоставена възможност да участва в производството по издаване на процесното разпореждане и да прави възражения, да представя документи и т.н., с което било нарушено правото му на защита. В случая е подадено заявление декларация за отпускане на ПОБ с приложени документи, по което с ръководителят на осигуряването за безработица се е произнесъл с акт, който подлежи на оспорване, което право е надлежно упражнено от Х..

По отношение наведения в с.з. от 11.03.2021 г. от ответника довод за отпаднал правен интерес за жалбоподателя, доколкото е постановено Решение №1040-21-272 /лист 62 и сл./ от 01.03.2021 г., с което е потвърдено разпореждане за отказ на ПОБ по чл. 54а от КСО на Е. Х., следва да бъде посочено следното: Последващото издаване от експерт по осигуряването, за ръководител на осигуряването за безработица на Разпореждане № 212-00-5384-5/17.12.2020 г. не отменят задължението на съда да се произнесе по предходни административни актове, засегнали права на Е. Н. Х.. Съгласно [чл. 142, ал. 1 АПК](#) съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Липсва оттегляне на административните актове по спиране на производството по изплащане на паричното обезщетение за безработица.

В настоящото производство предмет на спора не са материалните предпоставки за възникване и упражняване на правото на парично обезщетение за безработица, уредени в чл. 54а от КСО, или размерът на отпускното обезщетение, уреден в [чл. 54б от КСО](#), а актът, с който ръководителят на осигуряването за безработица е спрял производството по отпускане на обезщетението.

Съгласно цитираната по горе норма на чл. 54г, ал.1 от КСО, основание за спиране на производството по отпускане и изплащане на обезщетение за безработица е наличието на данни, които имат значение за преценката осъществени ли са предпоставките на [чл. 54а от КСО](#) за отпускане на заявеното обезщетение. Целта на спирането е обезпечителна - да не се допусне незаконосъобразно разходване на средства от бюджета на НОИ, възстановяването, на които би било невъзможно или значително

затруднено. По тази причина, като достатъчно основание за спирането, законът приема наличието на съмнение относно осъществяването на някой от релевантните факти. Необходимо е съмнението да се основава на конкретни данни, но не и да е доказано по категоричен начин. Установяването на отсъствието на предпоставка по [чл. 54а от КСО](#) е основание за отказ за отпускане на обезщетение за безработица, а обоснованото съмнение относно такава е основание за спиране на производството до изясняването му.

Съгласно [чл. 54л от КСО](#) отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Съдът приема, че преценката на административния орган за приложение на [чл. 54 г, ал. 4 от КСО](#) е правилна.

В настоящия случай, във връзка със събрани данни при извършени проверки от длъжностни лица в ТП на НОИ С.-град, са възникнали съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреби със средства на фонд „Безработица“, поради което е започнала проверка на осигурителите [фирма], ЕИК:[ЕИК] и осигурител [фирма], ЕИК:[ЕИК]. от които са подавани данни по [чл. 5, ал. 4 от КСО](#) за жалбоподателя - Х..

За настоящия спор е ирелевантен въпросът дали жалбоподателката действително е работила по трудово правоотношение в [фирма] и дали е била осигурявана за това. За постановяване на разпореждането за спиране производството по отпускане на парично обезщетение за безработица е достатъчно към момента на неговото издаване да са налице данни, които могат да доведат до отказ или до прекратяване изплащането на обезщетението

Неоснователни са наведените в жалбата оплаквания, че евентуалното наличие на нарушение само по себе си не е основание за спиране на ПОБ. Нормата на чл. 54г, ал. 4 /в редакцията от 01.01.2019 г./, дава право на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 да спира с разпореждане производството по отпускането или изплащането на обезщетението за безработица, когато има данни, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението. Следователно текстът изисква, като предпоставки за спиране на производството, наличието на данни, които „могат“ да доведат до издаване на разпореждане с посоченото съдържание, а не такива, които със сигурност ще доведат до отказ или прекратяване изплащането на обезщетението. При данни от категорията на последните, правният резултат няма да бъде спиране на производството, а произнасяне по същество с негативен за страната административен акт.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният в настоящото производство административен акт е постановен при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел, с оглед на което жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото искането на ответника за заплащане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и се определя в размер на 100 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – Софи град, 60-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Н. Х., [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-706/18.12.2019г., изд. от Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-5384-1 от 04.11.2019 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, постановено на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, с което на основание чл. 54г, ал. 4 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е спряно производството по изплащане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/, с мотиви: “До извършване на проверка в осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] и в осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК]”.

ОСЪЖДА Е. Н. Х., [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – С. град сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: